

Ledare

P

ortalen har bitit sig fast i Göingebygden. Men även besökare utanför bygden har blivit bitna. Det syns i statistiken som visar att Vittsjobjarnum.nu öppnats fler än en halv miljon gånger. Annonserna trängs med varandra om en bra plats på förstasidan. Vi har haft besökare från ett 50-tal länder. Det kunde ingen av oss i redaktionen tro när vi för tre år sedan startade på stapplande ben. Men varför har vi gett ut en traditionell pappersutgåva?

Det började med att Lions i Vittsjö-Bjärnum behövde en hemsida. Claes Brauer började arbetet under våren 2007. Lions skapade en arbetsgrupp.

Vår glädje var stor när bygdens reporter, Ebbe Persson, ville vara med oss, liksom Ewa Wendt-Nevhage vid kommunens servicekontor. Ganska snabbt kom Jonas Brauer med på spåret med sitt nystartade företag i IT-branschen, Emanio. Han föreslog att vi skulle starta en Portal. Vi andra i arbetsgruppen lyssnade, men förstod inte vidden av det hela, tror jag. Jag såg framför mig en hemsida där Lions kunde publicera sina aktiviteter samtidigt som det fanns plats för Ewa att skriva in några meddelanden om vad som var aktuellt på Servicekontoret.

Nu vet vi bättre. Portalen har egen redaktion med daglig jour. Vi har regelbundna månadsmöten. Portalen har fått ny layout. Tack till alla er som skriver i våra spalter men kanske ännu fler skulle vilja, utan att våga. Men kom då till oss i redaktionen så hjälper vi dig. Ebbe Persson har startat en uppskattad serie om sevärdheter i Vittsjöbygden som fortsätter liksom krönikorna med titeln "Spårat". Vi vill publicera mera om Bjärnum, men behöver din hjälp.

Vi tar emot nyhetstips och försöker finna fler skribenter. Vi vill också publicera turistinformation och startar med ett Leaderprojekt

som har arbetsnamnet "Attraktion Vittsjöbygden". Varför håller du då en pappersutgåva av vittsjobjarnum.nu i din hand?

Jo, det ett jubiléumsnummer, 3 år efter starten. Tidningen kommer ut till den stora folkfesten, Vittsjödagen. Vi har också gjort den för dig som inte hittat oss på nätet eller saknar dator. Blir tidningen väl mottagen så kommer kanske fler nummer?

Bo Sigebäck

Skribent

EN MAGISK NATIONALDAG

VITTSJÖ

I bästa Vittsjöanda firades Sveriges nationaldag på söndagen.

Firandet inleddes med en marsch från gamla marknadsplatsen och fortsatte vid Gåsadammen.

På söndagen firade Vittsjöborna Sveriges nationaldag med pompa och ståt. Firandet skedde vid Gåsadammen i Vittsjö där musik varvades med högtidliga tal.

Vittsjöprofilen Claes Rudenstam inledde aftonen med ett tal om solidaritet, omtanke, kärlek och fred. Ett tal om svenskhet och de dansk-skånska rötterna.

- Vi ska vara tacksamma för det

vi har. Människor i många andra länder lever inte i ett så tryggt och vackert land som Sverige, berättade han. Han förklarade även innebörden av "positiv nationalism" och att man ska vara stolt över sitt hemland. Men även dela med sig av det goda till mindre lyckligt lottade.

Musik och tal

Vittsjö Blockflöjtselever bjöd på glada toner i form av bland annat Björnen sover och Blinka lilla stjärna.

Efter elevernas spelning höll en annan, numera utflyttad, Vittsjöprofil Bo Sigebäck tal.

Han berättade om när de första människorna kom och bosatte sig i Skåne. Han talade om vikten att hålla ihop, om snapphanarna.

- För mig är det viktigt att vi som bor tillsammans respekterar varandra för dem vi är, avslutade han sitt tal med som följdes av applåder.

Fonden bytte namn

Kvällen fortskred med mer musik, uppvisning av Vittsjöelevers målningar och berättelser om skånska städer och Kalle Adolfsson höll andakt.

Tanken var att årets utdelning av Harry B Jönssons stiftelse skulle ske. Det blev dock ändrade

planer.

- Harry B Jönssons stiftelse finns inte, berättade Claes Rudenstam och tog en kort paus.

- Den heter faktiskt Harry B Jönssons minnesfond men den finns heller inte längre, fortsatte han och drog till med ett leende.

- Det som tidigare var Harry B Jönssons minnesfond har bytt namn till stiftelsen Vittsjöfonden. Men vi kommer ändå att dela ut pengar, förklarade han.

De föreningar som vann vardera 5000 kronor och ett diplom var SPF i Verum samt Bjärnum-Vittsjö samsällskap.

Humöret var på topp bland alla som medverkade och hela tillställningen avslutades med att besökarna gemensamt sjöng "Du gamla du fria".

Text & Foto: Andreas Göransson

Nr. 1024

Visserligen är det några veckor kvar till den stora internationella samlingen vid Björstorp gamla skola, öster om Emmaljunga. Då kommer det årliga gruppen av ungdomar som är drabbade av olyckan vid Tjernoby. Den 7 juli klockan 18 börjar samlingen med sång och mycket musik från ungdomarna.

Elever och lärare från Markaryds skolor företog en utflykt till Skansen i Vittsjö år 1900. Omkring 400 personer deltog i utflykten och betalade 25 öre tur och retur för resan med järnväg. För många var det sannolikt den första resan med järnväg.

Församlingens äldsta, orgeltramparen och skräddaren Per Persson avled 1910 då han var 95,5 år. Ett bageri och konditori förklarades 1915 vara fritt från scharlakansfeber och hälsade kunderna tillbaka.

Tragik inträffade för en familj i Oretorp 1955. Modern och två barn reste till Bremen för att träffa maken och fadern till barnen. Fartyget där mannen var överstyrman skulle komma till hamnen men beskedet kom att fartyget hade omdirigerats varför familjen reste hem igen. Snart

framstod sanningen att fartyget hade sprängts av en mina på havet. Några räddades men bland dem fanns inte familjefadern.

Votering i kommunalfullmäktige 1970 fick avgöra om partistöd skulle utgå eller inte. Kommunalnämnden hade efter votering uttalat sig för 200 kronor per mandat. Fullmäktige avslög framställningen om partistöd efter votering 17-13.

Utan överdrift kan det sägas att de var rena folkvandringen till Vittsjöborg 1985. Då började de omfattande utgrävningarna av det som sades vara Vittsjöborg. En del av befolkningen sökte sig till platsen där Anders Ödman informerade om fortsatta fynd. Därmed fick namnet Snapphaneborgen strykas fast namnet lever kvar i Snapphanevägen.

Knappast hade Vårdcentralen blivit invigd 1995 förrän problemen började. Takhöjden var för låg och dörrarna för smala.

Text: Ebbe Persson

DE JOBBAR MED VITTSJÖDAGEN

VITTSJÖ

Dagarna rusar iväg och bakom hörnet nalkas årets höjdpunkt i Vittsjö: Vittsjödagen. Portalen har tagit ett snack med de drivande bakom festligheterna.

- Vi talar oavbrutet om Vittsjödagen varje gång vi träffas. Detta helt oberoende på tillställning, berättar Nils Hansen och ett skratt utbryter i lokalen på Hässleholmsvägen 11. Vi träffas över en snabb kopp kaffe.

De medverkande består av Nils Hansen, Ulla Kristoffersson, Leif Thånell samt undertecknad. Det är inte alla som kan medverka denna torsdagsförmiddag. Övriga medlemmar i "kärnan" är ute på andra uppdrag.

- De planerar nog inför Vittsjödagen, säger Ulla Kristoffersson skämtsamt.

Hemvändarfest

Vittsjödagen, i den form den befinner sig idag, har funnits sedan 2007. Det hela började med att Lions Club i Vittsjö och Bjärnum fick ha hand om tätortsbidraget.

- De tyckte väl helt enkelt att Lions kunde få ta sig an uppgiften, förklarar Leif Thånell.

Tanken är att Vittsjödagen framöver kommer att arrangeras som en årlig festlighet. Det är spikat att alltid ske på lördagen före midsommar.

Detta för att Vittsjödagen ska figurera som en festlighet för alla, inklusive utflyttade Vittsjöbor.

- En av våra visioner är att det ska funka lite som en "hemvändardag", en dag för alla åldrar och ett sätt för folket i bygden att träffas och prata. Vi vill att Vittsjödagen ska bli lika populär som Vittsjös marknad var förr i tiden, fortsätter Leif Thånell.

- Viktigt är att även byns företag förstått detta, säger Nils Hansen.

Hassans tivoli

Precis som förra året är Hassans Tivoli på plats samt Partyfabriken. Knallestånd kommer finnas tillgängligt, matvagnar likaså.

BJÄRNUMS SKOLA HÖLL

Rökfria 9a

BJÄRNUM

Fyra avgångsklasser och deras anhöriga samlades i den nyrenoverade skolans aula under förmiddagen. Alla var uppklädda och skolan var pyntad med björkar och ballonger.

Såväl elever som personal framträdde på scenen och kompletterades av bilder och texter från videokanonen. Programmet engagerade besökarna. Att ta avsked kan vara smärtsamt och många ögon tårades.

När alla kommit på plats hälsade rektorn välkommen och presenterade programpunkterna som inleddes med en känslösam sång av Josefin som

framförde "Hold on". Detta följdes upp med att en stor grupp tjejer sjöng "We are the world". Publiken sjöng med i refrängen. Därefter fick vi lyssna två dikter och sedan spelade Anna Carlström ett vackert pianosolo.

Duktiga matteelever

Matteläraren Judith klev upp på scenen och berömde de duktiga eleverna hon anmält till mattetävlingen i Hässleholm. 12 Bjärnumselever fanns bland de hundratals elever som deltog.

Av dessa placerade sig Jagoda Maz-Get på första plats av alla, Anna Carlström blev trea, Sofia Larsson sexa, Gabriella Nilsson sjuva och Gustav Nilsson nia.

VITTSJÖN RUNT 36 GÅNGER

VITTSJÖ

Vittsjön Runt har arrangerats 36 gånger och Lars Erik Svensson (LES) från Korsahåla har sprungit loppet 36 gånger.

Bland de äldre deltagarna fanns Folke Persson från Hästveda, 81 år och nu kunde han lägga ytterligare en merit till sina tidigare 1 000 utmärkelser i motionslopp.

I år var det 93 anmälda deltagare och vid första loppet 1975 fanns det 165 motionärer.. Andra året som loppet genomfördes var det 239 anmälda löpare och vid tredje loppet fanns det 358 löpare som kutade runt den fagra Vittsjön 1978 var ett rekordår då 420 löpare kutade runt sjön. Med tiden blev det allt fler motionslopp och konkurrensen blev allt svårare. Kanske behövs någon form av nyordning eller annat som lockar fler löpare.

Vid starten var intresset för publikens del tämligen svalt, liksom väderleken, Endast ett tjugotal intresserade såg starten. Och någon nyordning behövs för att det skall bli en riktig familjefest så som det var i forna tider.

I år fanns det 15 klasser till loppet runt Vittsjön men i flera klasser uteblev ungdomarna.

Var det kanske fel tid på dygnet för loppet då det startade redan klockan 10? Däremot var det en skara mycket unga löpare som sprang Ankloppet runt Gåsadammen. Några med föräldrarnas hjälp! Erik Modig med startnummer 72 tog hem segern i sin klass.

Erik Modig behövde ingen hjälp att ta sig runt den 10,4 kilometern långa banan då han kom först under målskylten.

Text & Foto: Ebbe Persson

Hallå där Stefan Holm...

...före detta elithöjdhoppare som lördagen den 15:e maj gästade ett regnigt Vittsjö och Vittsjö GIK.

När kom du till Vittsjö idag?

- Jag har varit här sedan tjuugo över nio. Jag vaknade tidigt i morse och landade efter en cirka fyra timmar lång bilfärd.

Vad tycker du om Vittsjö?

- Det verkar vara en jättetrevlig by. Speciellt idrottsplatsen. Synd bara att vädret inte är det bästa.

Hur tycker du att deltagarna skött sig?

- De har gjort ett jättebra jobb. De har lyssnat och vågat prova. Oerhört viktigt.

Vad gör du nu när karriären är över?

- Jag jobbar med bland annat marknadsföring på Karlstads universitet. Jag spelar även division sju fotboll och föreläser i ämnet motivation.

Vad menar du med motivation?

- Ja, jag berättar om livets möjligheter. Om att man även kan lyckas bli en elitidrottare fastän man kommer från en liten håla i Värmland.

Härligt. Lycka till i fortsättningen.

- Tack!

RUNE JENSEN OM SITT LIV

BJÄRNUM

Rune Jensen har levt ett spännande liv. Trots polio och cancer, har han ständigt levt efter ett enda motto: att prova på det mesta.

Nu berättar han sin historia. Och den är mer än väl värd att lyssna på.

- Kan dom, så kan jag.

Rune Jensens blick är stadig. Den brinner av iver och han talar med en lugn, följsam röst. Det märks att han berättat sin historia förr. Varje ord är noga valt, ingen detalj går åt slumpen.

Rune Jensen är en man i ålderns höst. Han är född 1931 i Stockholm. I år blir han 79 år.

- Det är märkligt, säger han.

- En gubbe som mig borde varit nedgrävd redan.

Ett bord med en kanna kaffe

Vi träffas i rum i Vittsjö Allaktivitetshus. Jag sitter i en soffa, han i en annan. Mellan oss två står ett trädbord med en kanna kaffe, en skål socker och tre små paket med mjölk. Rune lyfter sakta på sin kopp, tar en slurk och ler nöjt. Mötet mellan oss är tio minuter försenat. Undertecknads fel då jag helt glömt bort tiden. Jag ber om ursäkt för dröjsmålet.

- Det är ingen fara. Det är inte lätt att hålla reda på allt, svarar han.

Stämplad omusikalisk

Rune Jensens liv är kantat med både stora medgångar och dystra motgångar. Han föddes och växte upp i en musikalisk familj i Stockholm. Pappan var dragspelare. Själv blev han, i skolan, stämplad som omusikalisk.

- Pappa blev väldigt ledsen när jag fick den stämpelein. Allt jag kan idag har jag lärt mig på egen hand, förklarar han.

Tidigt i livet, i åldern av blott nio år, drabbades

han av polio. En sjukdom som för alltid kom att påverka hans vuxna liv.

- Det har retat mig oerhört mycket. Jag har inte kunnat vara med hela tiden.

De rika mutade lärarna

Rune berättar om sin barndom. Om hur han fick stryk av sin lärare för ett missförstånd, om hur det

- Jag mår dåligt och gick och lade mig. När jag vaknade kunde jag inte röra mig. Jag kunde använda vänster arm. Och med den tog jag tag i min näsa för att vrida huvudet. Det var ett helvete.

Speedway i Stockholm

Ett halvår senare blev han utskriven från sjukhuset. Han var lam i kroppen och påbörjade sin rehabilitering med hjälp av en gåstol.

- Sedan bytte jag till kryckor. Efter kryckorna använde jag två gåkäppar. Därefter en enda gåkäpp. Efter det klarade jag mig bra. Jag är väldigt envis.

Rune Jensen har verkligen levt efter sitt motto. Sjukdomen till trots har han provat på det mesta. En brinnande passion är allt som har med motorer att göra.

- Jag körde speedway i Stockholm Stadium. Tyvärr så körde jag och vurpade. Jag tror jag gick in rätt så hårt för det. Nästan alldeles för hårt.

Jaså?

- Ja, jag minns än i dag vad journalisterna skrev om händelsen. Det var en skribent i Dagens

Nyheter som skrev "Den enda behållningen av tävlingen är Rune Jensen men hans vurpa drog ned honom i protokollet". Sen tror jag det också berodde på att jag var väldigt fattig på den tiden. Jag gjorde det mesta själv. Till och med dubbdäcken. Farligt, ja. Men vad gör man när man inte har råd?

"Nu ska Rune sjunga"

Jag och Rune diskuterar fram och tillbaka. Vi glider sakta in på intervjuens huvudämne: musiken. För trots att Rune fick stämpeln omusikalisk i skolan, gav han aldrig upp drömmen om att få jobba med just musik.

- Jag började spela för att, ja, jag gillade ju musik. Till en början blev det mest underhållningsmusik. Ståbas och gitarr. Vi spelade på ett konditori. Och så blev det en del dansmusik. Sen kom sången in i bilden...

Sjög du också?

- Åh, det är så roligt.

Vad är roligt?

- Sättet jag kom in på sången. Jo ser du, jag var på fest med mitt band. Den kvällen drack jag inte en enda droppe alkohol. Jag var chaufför och håller hårt på de principerna. Den kvällen så höll vi showunderhållning och mina bandkamrater sa att de skulle byta om. De lämnade mig därför på scenen. Sen, helt plötsligt, stod de framför scenen. Jag blev helt förvirrad. Och så börjar de ropa: "Nu ska Rune sjunga". Självfallet fick de med hela publiken. Så jag gav mig och sjöng sången Lilla Dumbom.

Och hur blev utfallet av det?

- Jag blev kallad för Lilla Dumbom hela sommaren...

Spelade på stora ställen

Rune började jobba som fristående gitarrist. Han hade ingen fast arbetsgivare utan gav sig in på det han kände för. Ett tag spelade han dragspel med Calle Jularbo, känd dragspelare och kompositör, under vinterhalvåret.

- Jag spelade även på Nalen i Stockholm. Det var jazzmusik som gällde på den tiden. Jag hade till och med ett eget band i Stockholm. Det blev väldigt mycket jobb.

Fick du det sålt?

- Nej, men det blev så lyckligt att jag träffade på en man som mer än gärna bytte huset mot en gård i Laholm. Att jag dessutom gift om mig med en flicka därifrån var ju bara bra.

Hur gick det med det då?

- Ja, jag hade tänkt komma hem till Laholm en fredag. Men jag dök upp redan på torsdagen. Då visade det sig att min fru skulle på semester till Stockholm. Hon åkte och... ja, hon kom aldrig hem. Jag såg henne aldrig mer. Vi hamnade i skilsmässa. Vi har en son tillsammans, jag tror han är 35 år nu. Jag träffade honom för fyra år sedan. Men det är också den enda gången.

Har du fler barn?

- Jag har fyra barn. Två sönder och två döttrar. De andra tre träffar jag så ofta det bara går.

Sålde gitarren - köpte häst

Rune flyttade till Fagerhult och passade på i samma veva att sätta ut en annons om sin gitarr. Han hade bestämt sig för att "sälja skiten" och istället köpa en häst åt sin dotter. Priset han begärde var 60 000 kronor.

- En man kom och erbjöd sig att betala 55 000. Men jag är väldigt envis med affärer. Så jag vägrade sälja för under mitt pris. Ett telefonsamtal senare hostade han upp de 60 000 som jag fick direkt i handen. För pengarna köpte jag hästen och tillbehör åt min dotter.

Ett par år senare skulle den nya vägen byggas. Runes hus var i vägen och han blev utköpt av kommunen. Huset revs och Rune flyttade till Granetorp utanför Vittsjö. Han gifte sig igen och även denna gång blev det skilsmässa.

- Jag har konstaterat att jag inte haft så värst tur med kärlek. Nu bor jag utanför Bjärnum. Det har jag gjort i fem år.

Vad har du för dig nu då?

- Ja, dels så var jag aktiv i Kronobälgarna i fem år. Jag lånade en gitarr, eftersom jag inte hade en egen, och provspelade för dem. Och jag fastnade med dem för ett tag. Numera så sjunger jag i kören i Broby, kören i Vittsjö och tar egna jobb mellan varven. Dessutom spelar jag på Linden i Vittsjö då och då. Jag har även starkt språkintresse och sjunger på en rad olika språk.

Vilka då?

- Ska jag dra allihopa?

Gärna.

- Engelska, tyska, spanska, franska, italienska och mexikanska.

Mexikanska?

- Ja, jag hade kontakt med ett par mexikaner under ett par år. De kunde inte engelska, inte jag heller för den delen. Jag sjunger det endast. Mexikanska blev ett sätt att kommunicera.

Har ni kontakt i dag?

- Tyvärr inte, de slutade höra av sig för två år sen.

Ett liv av eskapader

Man kan lugnt säga att Rune Jensen haft ett hektiskt liv. Förutom alla eskapader och skilsmässor, drabbades han av cancer för 17 år sen. Sjukdomen resulterade i att halva hans ansikte är i princip borta. Det som återstår finns tack vare kirurgiska ingrepp där man förflyttat senor från låret till ansiktet.

- Men helt ärligt så bryr jag mig inte vad folk tycker om mitt utseende. Det är inte mitt fel att det blivit som det blivit och kan inte folk acceptera det så är det deras problem.

Och du har verkligen varit med om mycket.

- Det kanske jag har. Det blir bara inte att man tänker på det. Jag ser mig mest som en sprattelgubbe som klarar det mesta.

Text & Foto: Andreas Göransson
Affisch och arkivbild är Runes egna